

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

Opgave at sortere disse Mennesker fra, og det tror jeg udmærket godt kan lade sig gøre.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Opvarmning, naar Udlejeren er bortrejst, vil jeg sige, at hvis Udlejeren er rejst bort nogle ganske faa Dage, kan han ikke uden videre jage den logerende ud. Paa den anden Side er det ganske givet, at naar han er borte i længere Tid skal han ikke fyre op i Lejligheden, fordi han har en logerende. Her maa man tage praktisk paa Tingene, og jeg skal nævne et konkret Eksempel. Et Ægtepar har en Bungalow med et overtalligt Værelse. De gaar begge to paa Arbejde, er begge to ude om Dagen, og det vil altsaa sige, at de fyrer ikke om Dagen, men først om Aftenen. Her er det ganske givet, at de ikke skal fyre op i deres Hus, fordi de har en logerende. Der er altsaa ikke Mulighed for at benytte dette Værelse. Jeg er i det hele taget ganske klar over, at denne Lov bliver meget svær at administrere, men den skal blive administreret med al mulig Hensyntagen til dem, der skal modtage logerende.

Hvad angaar Spørgsmaalet om væsentlige Udgifter ved Opstilling af Kakkellovn, kan jeg ikke paa staaende Fod gøre op i Kroner og Øre, hvad der skal til i givet Fald, men jeg kan sige det paa den Maade, at hvis der f. Eks. er Centralvarme i en Villa, men der i det Værelse, som skal lejes ud, ikke er nogen Radiator, og Skorstenen ligger i den anden Ende af Villaen, er det naturligtvis ikke Meningen, at Ejeren skal mure en ny Skorsten op — det er ganske klart. Hvis der derimod er en Skorsten lige ved Siden af det paagældende Værelse, og man kun behøver at hugge et Hul og sætte et Rør ind, kan man ikke tale om en væsentlig Udgift i denne Forbindelse. Man har ogsaa været inde paa, at det jo var en Omkostning for den, der skulde leje ud, at købe en Kakkellovn. Jeg vil heroverfor pege paa, at vedkommende dog faar en Lejeindtægt, og jeg tror, at denne Kakkellovn bliver rigeligt forrentet gennem den Leje, der kan opnaas. Det ærede Medlem Hr. Bouet klagede, som sagt, meget stærkt over denne Lovgivning og havde en Mængde Betæneligheder, men kom dog til Slut til det Resultat, at vi maatte gennemføre den.

At Ungdom skulde være saa demoraliseret, at den mener at have Frihed til at gøre, hvad den vil — og der laa jo bag dette, at den skulde øve Hærværk og øde-

lægge noget i Lejlighederne —, tror jeg ikke paa. Jeg ved godt, man er tilbøjelig til at angribe den nuværende Ungdom, men jeg tror ikke, den er daarligere end den Ungdom, som det ærede Medlem Hr. Bouet og jeg tilhørte; den er tværtimod i mange Henseender meget mere sober, end vi var, da vi for mange Aar tilbage var unge.

Nu siger det ærede Medlem, at det er ubehageligt at have fremmede i Lejligheden. Ja, det *kan* det være, det skal jeg ikke benægte. Det ærede Medlem ønsker, at den logerende foruden en Attest for ikke at lide af TB tillige skulde have en Væggetøjsattest. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at ifølge Lejelovens § 42 kan Udlejeren kræve Erstatning for Indførelse af Væggetøj efter Lovgivningens almindelige Regler, og den Kommune, der vil komme til at betale Erstatningen, kan eventuelt gardere sig ved at forlange en Væggetøjsattest af den værelsesgænde — saa det Spørgsmaal *kan* klares.

Det ærede Medlem var glad for, at der var fri Opsigelsesret. Det har jeg anset for at være nødvendigt, for at man kunde overvinde de Vanskeligheder, der ellers vilde blive med Hensyn til at fremskaffe Værelser, og det har heller ikke været muligt for mig i det andet høje Ting at undgaa en saadan Bestemmelse.

Det ærede Medlem Hr. Bouet mener, at vi skulde have opgjort Behovet for Værelser først. Det er ikke noget nyt Synspunkt — det blev ogsaa præsenteret mig i det andet høje Ting —, men det er min bedste Overbevisning, at man ikke vilde have faaet det rigtige Billede frem, dersom man havde gjort de enligtstillede unge til statistiske Objekter; jeg tror ikke, de unge havde meldt sig, naar de ikke samtidig havde faaet Tilsagn om Værelse. Heller ikke under den tidligere Regering har man jo gjort Forsøg paa at faa Værelsebehovet opgjort, ganske simpelt fordi man har været klar over, at det ikke vilde nytte noget, og at man vilde faa et skævt Billede frem.

Det er rigtigt — deri er jeg enig med det ærede Medlem —, at dette ikke er nogen demokratisk Lovgivning. Det er udemokratisk — det har jeg erkendt — at foreslaa, at man i visse Tilfælde skal kunne betale sig fra at leje ud, men det har været nødvendigt at indsætte denne Bestemmelse. Vi præsenterede jo Ungdomskommissionens Forslag i det andet høje Ting, men vi kunde ikke faa det gennemført. Jeg maatte saa finde paa Udvej, og jeg kunde ikke finde nogen anden end denne. Man maa saa erkende,